

да спи и да си почива. Когато слѣзе на сушата, капитанътъ има право да яде и да пие, да си почива. Обаче, докато е въ бурното море, той трѣбва да стои на капитанския си постъ. Човѣшкото тѣло е голѣмъ параходъ, пуснатъ въ житейското море. Капитанътъ му трѣбва да бѣде разуменъ, да не го излага на опасности, защото трѣбва да плаща за всѣка негова повреда. Скъпо струва този параходъ! Ако слѣзете на брѣга съ повреденъ параходъ, компанията ще ви държи отговорни и за най-малката загуба. Колкото по-голѣма е повредата, толкова по-голѣма е отговорността.

Щомъ става въпросъ за плащане и за отговорности, религиознитѣ казватъ: Богъ е милостивъ, ще прости задълженията ни. — Така не се разсждава. Прощава се само на човѣка на любовта. Сама по себе си любовта плаща. Въ плащането се заключава прощаването. Като платишъ дълга си, естествено, че ще ти се прости. Хората сж изгубили понятията си за този и за онзи свѣтъ, вследствие на което изпадатъ въ противоречия. Тѣ говорятъ за живота на земята, безъ да разбиратъ законитѣ му. Тѣ говорятъ за онзи свѣтъ, безъ да иматъ нѣкакъвъ споменъ отъ него. Художниците рисуватъ ангелитѣ съ криле, като птицитѣ, съ ржце и крака, като хората, безъ да сж опитали силата имъ. Тѣ рисуватъ, какъ ангелъ благославя човѣка, безъ да подозиратъ, каква динамическа сила се крие въ ржката му.